noluit recipere pacem demetrij
qꝛ ficte pacificari querebat. vt
habetur. i. Machab. xi. Pacis
bonum ex gratia ꝛ dono dei ꝓ
cedit. Vn̄ bonitas gratioſi ꝑ
lati ꝛ gratia ꝛ bonitas ſubdi-
torum cauſa exiſtit aliqn̄ ma-
gne pacis. vt patet de onia et
populo iudeorum. ij Mach. iij.
Propter hanc cauſam paulꝰ
in ſuis epiſtolis paci preponit
gratiam dicēs. Gratia vobis
et pax. Dans intelligere ꝙ ſin̄
gratia nõ poteſt eſſe pax. Nā
non eſt pax impijs dicit dn̄s
Iſa. lvij. De magno dono gra-
tie diuine ꝓcedit pax. qn̄ ille
qui recepit iniuriā vel offenſā
offendenti parcit ex animo. et
pacē eius q̄ eū offenderat con-
cupiſcit. Sic dauid ſꝫ ab Ab
ſolone pſecutꝰ q̄rebat pacē di.
Et ne pax puero abſolon. vtꝫ
ij. Regū. xviij.

Capitulū. 99.

De pctõ ꝛ eius effectibus.
Peccatum nocet homini
Ab interiori deprauando
naturam
Ab exteriori procurādo ta-
citurnitatem
A ſuperiori exclamādo preſ
ſuram.
Ab inferiori deuaſtando fi-
guram.

Peccatū ex
ſua turpitudine nocet
hoī ab intrinſeco. Qꝛ hūanā
naturā deprauat et extermiat
Tollit eñ hoī audaciā. ꝛ cau-
ſat erubeſcentiā. Nam primi
parētes q̄ in ſtatu innocentie
nudi non erubeſcebāt. poſt pec
catū erubeſcētes ſe perizomati
bus cōtexerunt. Gen. iij. Iteꝫ
aufert hoī ſenſum ꝛ infatuat
eū Vn̄ adam q̄ an̄ pctm̄ tāta
ſciā polluit ꝙ rebꝰ oībus impo
ſuit noīa ſcd̄m ꝓprietates ipo-
rū. Poſt pctm̄ ſic infatuatꝰ ē
ꝙ a facie dn̄i cui nuda ꝛ aper
ta ſunt oīa abſcondere ſe crede
bat. Gen. iij. Salomonē etiā
ſapiētiſſimū pctm̄ infatuauit
maculās eius famā. iij. Re. xi
Narratio peccantium odioſa.
Eccleſia. xxvij. Itē facit hoīem
timidū auferendo ſecuritateꝫ
Nā adam q̄ ante pctm̄ pluri-
es audiuit vocē dn̄i nihil ti-
mēs poſt pctm̄ cū vocaretur a
dn̄o ait. Dn̄e audiui auditū
tuū et timui. Gen. iij. Itē tol-
lit q̄etam intrinſecā. hoīeꝫ nõ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſinens quieſcere.q̄ꝛ labore ſtul
torū affliget eos. Eccleſiaſtes
x. Sil'r percuſſit dn̄s cor da
uid poſtq̄ꝫ peccauit populū nu
merando dicens. Peccaui.ij.
Regū.xxiiij. Peccatum no
cet homini ab extrinſeco. quia
multociēs pena corporali pu
niunt. vt ptz in adam et Eua
expulſis de paradiſo cū male
dictōnibus ꝛ penis. ſuis. Pe
na viri fuit ſimplex. q̄ꝛ dixit do
minus ade. In labore ꝛ ſudore
vultus tui veſceris pane tuo
Pena aūt mulieris fuit du
plex. dixit eī et. In labore pa
ries filios. ꝛ ſub viri poteſta
te eris. huius duplicationis
cauſa fuit. q̄ꝛ ipſa virū induxe
rat ad peccandū Gen̄.iij. So
domite etiā pena ignis et ſul
phuris ſunt puniti Gen̄.xix
Vxor etiā loth quia peccauit
contra preceptū dn̄i ſe verten
do in ſalis ſtatuā eſt conuerſa
Gen̄.xix. Pharao etiā ꝓpter
pctm̄ cognouit ſe flagellari di
cens. Peccaui in deū verum.
Exo.x. Quia filij iſrael mul
tociens deū offenderūt peccā
do fuerūt ab eo ſepius flagel
lati. Nume. Iudi. Joſue. Regū
Judit. ꝛ ꝑ totū q̄ſi vet⁹ teſtam
tū. ꝛc. Deſerta eſt ierusalem ꝛ
omnis vrbs iuda ꝓpter mali
ciā quā fecerāt vt patet Jeremi.
xliiij Peccatū nocet homī
a ſuperiori. q̄ꝛ clamat vīdictā
ꝛ ſpēaliter pctm̄ enorme quod
cunqꝫ. ſicut illud de quo di
xit dn̄s ad cayn. Vox ſangui
nis fratris tui clamat ad me
de terra. Gen̄.iiij. Sil'r dixit
dn̄s abrae Clamor ſodomorū
ꝛ gomorreoꝝ venit ad me. Ge.
xviij. Clamor pctōꝝ veſtroꝝ
in aures dei ſabaoth īcroiuit.
Jacobi.v. Pctm̄ nocet hoī
ab inferiori recta eius figuraꝫ
ad multa incomoda in cuītan
do. Et ſpecial'r recidiuatio in
pctm̄ q̄ multū debilitat hoīeꝫ
ſicut recidiuatio in egritudi
nem debilitat corpus plus in
ipſum plura pīcula induceen
do. Vn̄ in hui⁹ figura dicitur
Q, poſtq̄ꝫ ambulauit iorā in
vias peſſimas. ſic debilitatus
eſt q̄ꝫ receſſit ab eo edom. ꝛ no
luit ei ſoluere tributa. iiij. Re.
viij. Seruus ſalomonis au
ſus eſt īſurgere cōtra eū ꝓpter
pctā ſua. iij. Regū. xi. Ad hoc
facit chriſti parabola. Cum im
mūdus ſpūs exierit ab homi
ne. Mat. xij. Luc. xi. Ob hāc

eciã iam dixit dñs languido
curato. Uade ãplius noli pec
care ne deterius tibi contigat.
Et idẽ dixit mulieri in adul/
terio deprehense. Johã. viij. Et
ideo ad nostrũ ppositũ posse/
mus predicta tria capitula cõ
cludere cũ quadã auctoritate
sanctissimi doctoris Augusti
ni ubi dicit. q pctm̃ est difffor
mitas quam deus detestat.
iniquitas quam demon am/
plexatur. infirmitas quã to/
tus mundus dissipatur.

Capitulũ. Ioo

De penitentia peccatorũ.
Pnia debet fieri cũ accel/
leratione omni tarditate d
posita
Vera contritione lacrimo/
sitate supposita
Pura confessione mundita/
te apposita
Cum satisffactione et auste
ritate imposita.
Justificatione atq sancti/
tate composita.
Sic receptõe et benignita
te proposita

Enitentia

debet fieri celeriter. et
nõ differri usq ad senectute
vel morte. Non em est tutũ
ire per desertũ huius vite sine
amaritudine penitentie. In cu
ius figura qdiu permãsit ma
ria soror Moysi extra castra nõ
pcesserunt filij israel per deser/
tũ. Nume. xij. Hoc est etiã cõ
siliũ sapientis. Ne tardes ve
nire ad dñm. et ne differas de
die in diẽ. Ut dñs ad penit/
tiã festinã induceret hoĩes di
xit exẽplũ de qbusdam super
quos cecidit turris. Et subdit
Nisi penitentiã feceritis oẽs
simul peribitis. Luc. xiij. Ad
hoc idem facit parabola de ser
uis vigilantibus. scz in peni
tentia et expectantibus dñm
suũ qñ reuertatur. q die et ho
rã mortis penitus ignoramus
Nã sm̃ Grego. Nihil certi
morte. nihil incerti hora mor
tis. Unñ dixit qdaz poeta. Hoc
scio q morior ubi quõ nescio
qñ. Querẽtibus qdam iudeis
qd facturi essent rñdit petrus
Pniam agite. Actu. ij. Dixe
rũt fideles. ergo deus penitẽtibus
pniam dedit ad vitã eterna ex
ercẽdã. Actu. xi. Ut ergo pniã
i hac vita ab hoĩb differri nõ
debeatq potius cũ celeritate fieri

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf